

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5C/142/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2616204394
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2017:2616204394.2

Uznesenie

Okresný súd Senica v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, Y., XXX XX A., štátna občianka SR o zaplatenie 631,77 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd odpor žalovanej zo dňa 1.8.2016 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Senica č.k. 5C/142/2016 - 21 zo dňa 21.7.2016 **o d m i e t a .**

Súd žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 10.6.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 631,77 €, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 205,90 € od 1.5.2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3,00 € od 27.5.2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 78,53 € od 27.6.2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 344,34 € od 13.8.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania z titulu nezaplatených splatných faktúr za dodaný zemný plyn.

2. Okresný súd Senica žalobe v celom rozsahu vyhovel, a to platobným rozkazom č.k. 5C/142/2016-21 zo dňa 21.7.2016.

3. Platobný rozkaz obsahoval poučenie, že lehota na podanie odporu s odôvodnením je 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu, a že súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný bez vecného odôvodnenia.

4. Platobný rozkaz bol žalovanej doručený do vlastných rúk dňa 28.7.2016 a v zákonom stanovenej lehote na podanie odporu bol tunajšiemu súdu dňa 3.8.2016 doručený odpor žalovanej zo dňa 1.8.2016 proti hore uvedenému platobnému rozkazu.

5. Žalovaná v odpore uznala žalovanú pohľadávku, uviedla, že dlhu voči žalobcovi si je vedomá, ale zo svojho platu nemôže zaplatiť žalovanú sumu naraz a požiadala o splatenie pohľadávky v splátkach, dôvodiac svojou nepriaznivou finančnou situáciou.

6. Podľa § 267 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“), odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

7. Podľa § 267 ods. 2, písm. c) CSP, súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze.

8. Na odôvodnenie odporu podanému proti platobnému rozkazu môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecne alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti.

9. Po oboznámení a preskúmaní predmetného odporu dospel súd k záveru, že odpor bol podaný bez odôvodnenia, resp. nebol riadne odôvodnený tak, ako to má na mysli ustanovenie § 267 ods. 1 CSP, účelom ktorého je zamedziť odďaľovanie vybavenia vecí bezdôvodným podávaním odporu. Z obsahu podaného odporu je zrejmé, že žalovaná, hoci jej bola doručená žaloba, v ktorej sú uvedené skutkové tvrdenia vydaného rozhodnutia, odpor vecne neodôvodnila. V odpore len uznala existenciu žalovanej pohľadávky a požiadala o možnosť zaplatiť dlžnú sumu v splátkach.

10. Súd s poukazom na hore uvedené skutočnosti dospel k záveru, že žalovaná podala odpor bez riadneho vecného odôvodnenia, a preto odpor žalovanej v zmysle ustanovenia § 267 ods. 2, písm. c) CSP, ako odpor podaný bez vecného odôvodnenia o d m i e t o l .

11. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania analogicky ako pri zastavení konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a s použitím čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP. Odmietnutie odporu žalovanej zavinila samotná žalovaná tým, že odpor podala bez vecného odôvodnenia a principiálne by preto bolo namieste priznanie náhrady trov konania protistrane, teda v tomto prípade žalobcovi. Súd však žalobcovi náhradu trov konania nepriznal v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo, pretože žalobcovi v konaní o podanom odpore preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.